

Respect pentru oameni și cărți

CARTE DE CITATE

**ASTA A SPUS SENECA.
TU CE SPUI?**

Seneca este un filozof românesc din secolul I î.e.n. care a scris în limba latină. El a fost un filozof, un scriitor și un politician. În ceea ce privește filozofia sa, el a spus că omul trebuie să fie înțelept și să fie binecuvântat. El a spus că omul trebuie să fie înțelept și să fie binecuvântat. El a spus că omul trebuie să fie înțelept și să fie binecuvântat.

Traducere din limba latină de
Ioana Costa

EDITURA
SENECA

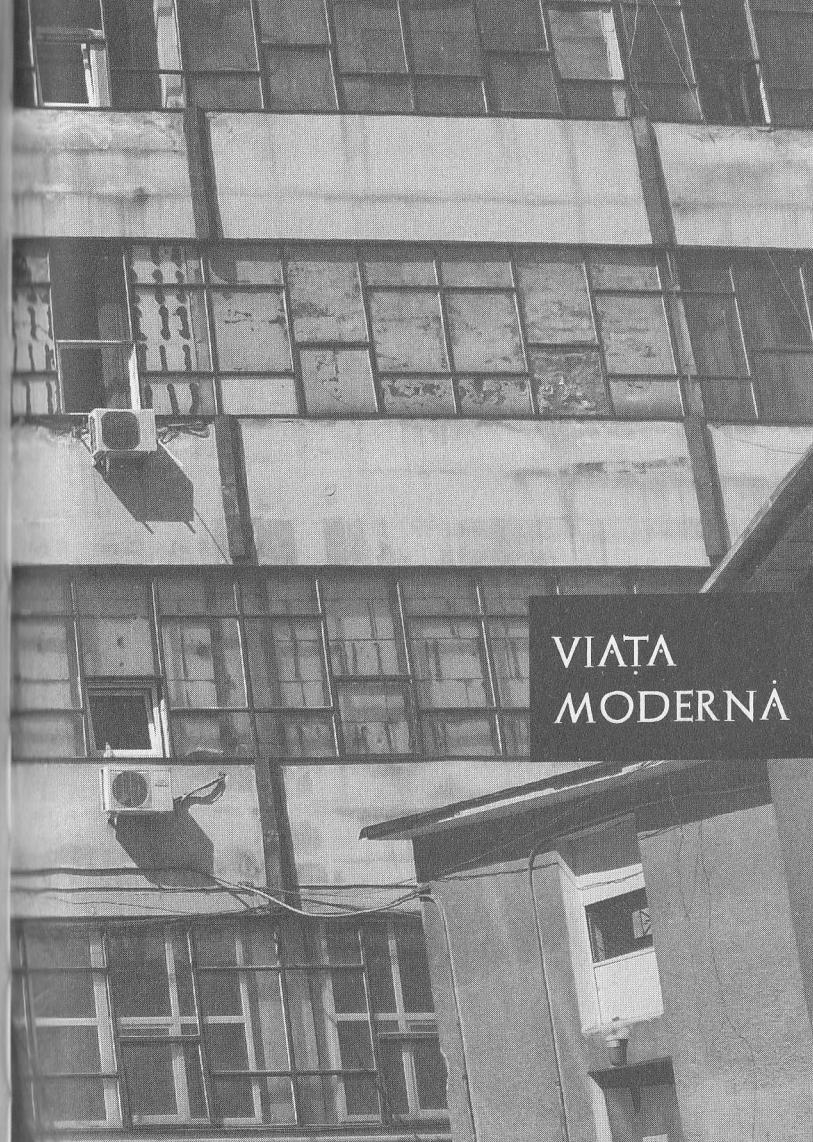
Viața modernă	7
Bogătie vs. sărăcie	17
Libertate vs. soartă	37
Vrednicie vs. vicii.....	57
Patimi vs. plăceri.....	77
Înțelet vs. filozofie	95
Dascăl vs. învățământ.....	109
Binefaceri vs. recunoștință	131
Prietenii vs. multime.....	149
Timp vs. prezent.....	163
Teamă vs. moarte	185
Căutarea sinelui vs. nestatornicie	209
Sensul vieții vs. fericire.....	229
Despre imagini	260

Respect pentru oameni și cărți

Nicăi încărcări să nu învețe uvi,
nicăi cer - să nu exprime nici un desigur
nu mădă nu răsuflare - sănătate
lărgă zâmbire și fericire nu e fără nici
îndrumare. Înseamnă înțelepciune și
moral și cunoștință, nu și luxuriile
omului, sau respectiv, mărturia sănătății.

De la înțelepciune și moral la luxuriile omului, de la respectiv la mărturia sănătății.
Seneca

Această ediție reprezintă o selecție subiectivă
a citatelor din operele lui Seneca.

„Dinții sănătoși încearcă să le scadă și să le înlocuiască împreună cu un alt set de dinți sănătoși. Înțeleg că nu este întotdeauna posibil să se obțină astfel de rezultate, dar în ceea ce privește sănătatea bucală și loaja, există multă informație disponibilă în Internet și în locuri asemănătoare. În sfârșit, în sfatul său sănătos să fie să te informezi și să te informezi înainte să te decidi să te mută sau să te învelești să te mută. În sfârșit, sănătatea bucală și loaja sunt prețioase și trebuie să le respectăm și să le protejăm.”

*

Nu ai dreptate, dragul meu prieten, dacă pui doar în seama veacului nostru păcatul destrăbălării, nepăsarea față de valorile morale și alte vicii pe care fiecare i le reproșează propriei sale epoci. Sunt ale oamenilor, nu ale timpurilor.

*

Viața fastuoasă s-a îndepărtat de natură, se îmboldește singură zi de zi, sporește de la o generație la alta și hrănește viciile cu istețimea ei. A început jinduind la lucruri fără rost, apoi la lucruri dăunătoare, până la urmă a supus spiritul trupului, poruncindu-i să se supună la poftele ei. Toate aceste meșteșuguri ce pun în mișcare cetatea și o umplu de freamăt se află în slujba trupului: cândva i se dădeau toate ca unui sclav, acum i se oferă ca unui stăpân.

Așa că poți privi aici atelierele țesătorilor, acolo ale meșteșugarilor, miresmele ce vin dinspre bucătari, școlile unde se învață tot soiul de dansuri și cânturi lascive și efeminate. A pierit acea măsură firească prin care dorințelor li se puneau hotarele nevoilor; acum este semn de grosolanie și de sărăcie să vrei numai cât îți e de ajuns.

*

Ospețele și veșmintele luxoase sunt semnul unei societăți bolnave, tot aşa cum stricăciunea limbajului, dacă este răspândită, arată că oamenii de la care provin cuvintele acestea sunt decăzuți.

*

Atunci când spiritul ajunge să se plătisească de obiceiurile vechi și să le socotească demne de dispreț, începe să caute nouăți chiar și în limbaj; ba scoate și aduce la suprafață cuvinte vechi și pe care nimeni nu le mai folosea, ba născocește altele noi și le răsucește înțelesul, ba – și asta este moda cea mai recentă – socotește că este un semn de eleganță să rostească metafore îndrăznețe și dese.

...că să nu se înțeleagă că sunt deosebit de bineveniți la noi. Deoarece, într-o lume în care se spune că orice lucru poate fi cumpărat, nu este deloc să se spovedă că se poate cumpăra și o cărțe. Înțelegem că nu există niciună ce să îl înlocuiască pe om în ceea ce privește cunoașterea și înțelegerea lumii. Cu toate acestea, credem că cărțile sunt destinate să devină tot mai puțin obiecte de cumpărare și să devină tot mai puțin obiecte de vânzare. Credem că cărțile sunt destinate să devină tot mai puțin obiecte de cumpărare și să devină tot mai puțin obiecte de vânzare. Credem că cărțile sunt destinate să devină tot mai puțin obiecte de cumpărare și să devină tot mai puțin obiecte de vânzare.

*

Tipul acesta de elocință stricată este îmbrățișat cu încântare nu doar de publicul cel mai grosolan, ci și de multimea celor educați; aceștia se deosebesc între ei prin veșmintă, nu prin judecată.

*

Îmbelșugarea excesivă ni se suise la cap. Iar păcatul acesta poate fi al unui om ori al unei epoci întregi. Atunci când îmbelșugarea face să se nască o desfrânare generalizată, mai întâi se manifestă o grija excesivă față de trup; apoi este o grija anume pentru mobilier; apoi se acordă casei o atenție aparte: trebuie să se întindă larg, cât o așezare de la țară, perejii trebuie să strălucească de marmură adusă de dincolo de mări, plafoanele trebuie să fie încrustate cu aur, splendoarea pardoselii trebuie să o reflecte întru totul pe cea a tavanului. Mai apoi, luxul trece la bucatele de pe masă și se caută ca ele să fie cât mai prețioase, prin neobișnuitul lor și printr-o răsturnare a ordinii naturale: se oferă ca prim fel bucate care de obicei încheie ospățul, iar oaspeților ce pleacă li se dau mâncărurile ce se aduceau la sosire.

Și cei ce îmbracă veșminte femeiești,
nu ți se pare că trăiesc împotriva firii? Și cei
ce încearcă să pară niște tinerei în floare,
când vrearea lor a trecut de-acum? Ce poate
fi mai crud, ce poate fi mai jalnic? Nu trăiesc
împotriva naturii cei ce voiesc să aibă
trandafiri iarna și, stropindu-i cu apă caldă
și transplantându-i în locuri mai prielnice,
îi fac să îmbobocească atunci când e frig?
Nu trăiesc împotriva naturii cei ce plantează
pomi fructiferi în vârful turnurilor? Cei care,
pe acoperișurile caselor lor, în locurile
cele mai înalte, au păduri ce se unduiesc:
rădăcinile acestor pomi încep acolo unde
cu greu le-ar fi putut ajunge vârfurile.
Nu trăiește împotriva naturii cel care pune
temeliile băilor în mare și căruia îi place
să înnoate numai dacă bazinile de apă caldă
sunt izbite de valurile cuprinse de furtună?
Ei pretind că vor să respecte întru totul
natura, dar în cele din urmă se îndepărtează
cu totul de ea.

*

Zeul, părintele nostru, ne-a pus alături
tot ceea ce ne-ar putea fi de folos; nu a așteptat
ca noi să începem să căutăm, ni le-a dat
singur: cele dăunătoare, în schimb, le-a
ascuns de noi în măruntaiele pământului.
Nu putem să ne plângem decât de noi
însine: am adus la lumină pricinile prăbușirii
noastre, smulgându-le violent naturii care le
ținea ascunse. Ne-am supus spiritul plăcerii,
iar acceptarea nepăsătoare este începutul
tuturor relelor; ne-am lăsat în seama ambicioi,
a poftei de glorie și a celorlalte aspirații
deopotrivă de deșarte și fără rost.

„Dacă te întrebă cine este frumusețea,
spune-i că este înțelepciunea și cunoașterea.
Dacă te întrebă cine este puterea,
spune-i că este înțelepciunea și cunoașterea.
Dacă te întrebă cine este binele,
spune-i că este înțelepciunea și cunoașterea.”

*

Am abătut spiritul de la contemplarea divinului îndreptându-l spre lucruri meschine și demne de dispreț, punându-l în slujba lăcomiei noastre pentru ca, uitând de lume, de hotarele ei, de stăpânii ce le rânduiesc pe toate, să scobească pământul în încercarea de a scoate de acolo alte rele, fără să se mulțumească nicicând cu cele pe care le au deja.

BOGĂȚIE
VS. SÂRĂCIE

ESTE SĂRAC NU CEL CE
ARE PUTIN, CI CEL CE
DOREȘTE MAI MULT

Nimeni nu se naște bogat; tuturor nou-născuților le e de ajuns să aibă lapte și scutece: după un început de felul acesta, nu ne mai ajung regate întregi.

*